

Poziom średniozaawansowany

Plan na dzisiaj

- Praca z plikami tekstowymi (.csv) część 2
- 2. Serializacja pickle
- 3. Wyrażenia regularne

OPERACJE NA PLIKACH

- CSV to skrót od comma separated values (wartości rozdzielone przecinkiem).
- Są to pliki tekstowe o specjalnej strukturze przeznaczone do przechowywania danych tabularycznych.
- Wartości oddzielone są przecinkiem (lub innym separatorem np. tabulatorem, średnikiem).
- Jest to format przechowywania danych w plikach typu text/csv (to znaczy, że
 jest to jakiś znany i uznawany format).

```
"Index", "Year", "Age", "Name", "Movie"
1, 1928, 44, "Emil Jannings", "The Last Command, The Way of All Flesh"
2, 1929, 41, "Warner Baxter", "In Old Arizona"
4  3, 1930, 62, "George Arliss", "Disraeli"
5  4, 1931, 53, "Lionel Barrymore", "A Free Soul"
6  5, 1932, 47, "Wallace Beery", "The Champ"
```


UWAGA:

- Spacje i inne białe znaki (w szczególności te przyległe do separatorów) należą do pól.
- Pierwsza linia może stanowić nagłówek zawierający nazwy pól rekordów, jednak pierwszy wiersz pliku CSV wg standardu ma takie samo znaczenie jak pozostałe.
- Zazwyczaj pierwszy wiersz określa nazwy kolumn.

```
"Index", "Year", "Age", "Name", "Movie"
1, 1928, 44, "Emil Jannings", "The Last Command, The Way of All Flesh"
2, 1929, 41, "Warner Baxter", "In Old Arizona"
3, 1930, 62, "George Arliss", "Disraeli"
4, 1931, 53, "Lionel Barrymore", "A Free Soul"
5, 1932, 47, "Wallace Beery", "The Champ"
```


- Do obsługi plików csv służy moduł csv.
- Plik otwieramy tak jak w przypadku normalnych plików tekstowych (zalecane: menadżer kontekstu with).
- Funkcja do odczytu pliku nazywa się reader i znajduje się w module csv.
- Jako argumenty podajemy jej uprzednio otwarty plik oraz znak delimitera (przecinek, tabulator, średnik).

 Po wykonaniu funkcji reader zwracającej iterator, możemy po nim przeiterować i uzyskać dostęp do każdego wiersza z pliku po kolei.

 Każdy wiersz zostaje zapisany jako lista elementów (na podstawie delimitera (najczęściej przecinka) z pliku; UWAGA – liczby są zapisywane jako stringi!

 Oprócz funkcji reader z modułu csv, do odczytu danych z pliku csv możemy wykorzystać klasę DictReader.

```
with open("F:\pdf\plik.csv", "r") as csvfile:
    csvreader = csv.DictReader(csvfile)
    for row in csvreader:
        print(row)
```


 Obiekt typu DictReader odczytuje zawartość pliku csv z wykorzystaniem słownika, w którym kluczami są nazwy kolumn z pliku (ustalane na podstawie wartości pierwszego wiersza w pliku).

```
"Index", "Year", "Age", "Name", "Movie"
1, 1928, 44, "Emil Jannings", "The Last Command, The Way of All Flesh"
2, 1929, 41, "Warner Baxter", "In Old Arizona"
4  3, 1930, 62, "George Arliss", "Disraeli"
5  4, 1931, 53, "Lionel Barrymore", "A Free Soul"
6  5, 1932, 47, "Wallace Beery", "The Champ"
```

 Oto przykład odczytania pierwszego wiersza z pliku z wykorzystaniem klasy DictReader.

```
OrderedDict([('Index', ' 1'), (' "Year"', ' 1928'), (' "Age"', ' 44'), (' "Name"', ' "Emil Jannings"'),
(' "Movie"', ' "The Last Command'), (None, [' The Way of All Flesh"'])])
```

 OrderedDict to słownik, który pamięta kolejność par klucz: wartość, które zostały do niego dodane (poza tym zachowuje się jak zwykły dict).

Odczytaj zawartość pliku students.csv z repozytorium i znajdź ucznia oraz uczennicę o najwyższym wzroście.

Celem zapisania danych do formatu csv, korzystamy z funkcji writer z modułu csv.

```
with open("F:\pdf\plik.csv", mode="w") as csvfile:
    writer = csv.writer(csvfile, delimiter=",", quotechar='"')
    writer.writerow([6, 1950, 44, "An actor", "Any film"])
```

- Argumenty: csvfile nasz otwarty plik, delimiter znak oddzielający od siebie kolumny danych, quotechar – jakimi znakami będziemy oznaczać napisy (albo 'napis' albo "napis")
- Funkcja writerow obiektu zwróconego przez funkcję csv.writer zapisuje do pliku pojedynczy wiersz: każdy element to nowa kolumna w wierszu oddzielona od innych znakiem delimitera

 Podobnie jak w przypadku odczytu i przy zapisywaniu możemy skorzystać z słownikowego zarządzania plikami csv – zapis do pliku jest możliwy z wykorzystaniem klasy DictWriter.

```
with open('F:\pdf\plik.csv', mode='w', newline="") as csv_file:
    column_names = ['id', 'name']
    writer = csv.DictWriter(csv_file, fieldnames=column_names)

    writer.writeheader()
    writer.writerow({"id": 1, "name": "Anna"})
```

- Na początku tworzymy listę z nazwami kolumn, jakie będziemy chcieli umieścić w pliku (u nas lista nazywa się column_names)
- Przekazujemy tę listę jako parametr fieldnames, po czym metodą writeheader obiektu writer zapisujemy pierwszy wiersz z nazwami kolumn do pliku csv.

- writer.writerow zapisuje każdy kolejny wiersz do pliku.
- Metoda ta wymaga podania słownika z nazwami kluczy odpowiadającymi nazwom kolumn.

```
with open('F:\pdf\plik.csv', mode='w', newline="") as csv_file:
    column_names = ['id', 'name']
    writer = csv.DictWriter(csv_file, fieldnames=column_names)

    writer.writeheader()
    writer.writerow({"id": 1, "name": "Anna"})
```

 Parametr newline w funkcji open zapobiega dodatkowemu dodaniu nowej linii po każdym nowym wierszu w pliku csv.

Pobierz zawartość pliku snake_game.csv z repozytorium za pomocą biblioteki csv. Zaproponuj i stwórz strukturę przechowującą dane na temat przebiegu gry. Dla takich danych napisz:

- funkcję sortującą dane, powinny być one poukładane według ilości zdobytych punktów (rosnąco),
- b) funkcję obliczającą średnią ilość zdobytych punktów.
- funkcję dodającą nowy wiersz danych do pliku csv (funkcja powinna automatycznie inkrementować indeks danych)

PICKLE

- Pickle to biblioteka używana do serializacji i deserializacji obiektów pythonowych,
- Do tej pory zapisywaliśmy do pliku dane tekstowe, okazuje się, że to nie jedyne co potrafi Python,
- Każdy obiekt może zostać zserializowany i zapisany na dysku.
- Bibliteka pickle potrafi przekonwertować obiekt (list, set, dict itd.) do strumienia znaków.
- Taki strumień posiada wszystko, co jest potrzebne, do odtworzenia takiego obiektu w dogodnym czasie.

- Do zserializowania obiektu, wykorzystujemy funkcję dump z bilbioteki pickle.
- Funkcja ta przyjmuje dwa argumenty: obiekt, który chcemy zapisać do pliku oraz reprezentację tego pliku.
- Przy otwieraniu pliku w trybie do zapisu należy pamiętać, że otwierany jest on w trybie binarnym(!), stąd flaga trybu powinna być ustawiona na 'wb'

- Po wykonaniu funkcji pickle.dump do pliku trafia zserializowany obiekt w postaci strumienia znaków.
- Charakterystyczne znaczki (krzaczki) świadczą o zawartości binarnej pliku.
- Od tego momentu obiekt wraz z jego stanem i zawartością znajduje się bezpiecznie w pliku. Kiedy nadejdzie potrzeba, będzie go można odtworzyć.

```
serialize.txt — Notatnik

Plik Edycja Format Widok Pomoc

€[]}q (X[] jedenq[K[X[] dwaq K X[] trzyq[K[X[] czteryq[K[]u.
```


- Do odtworzenia zserializowanego wcześniej obiektu, służy funkcja load z biblioteki pickle.
- Funkcja ta wymaga jednego argumentu: otworzonego wcześniej pliku, w którym znajduje się zapisany obiekt. Wydobyty obiekt można przypisać do nowej zmiennej.
- Należy pamiętać o otwarciu pliku w trybie binarnym! Podajemy tryb 'rb'.

- Dzięki pickle staje się możliwa wymiana obiektów w Pythonie między różnymi maszynami wirtualnymi, środowiskami, a nawet komputerami oddalonymi od siebie o wiele kilometrów.
- Zapisany obiekt zostaje zachowany i jest gotowy do odtworzenia nawet po ponownym włączeniu komputera.
- Zserializowane obiekty można umieścić w bazach danych.
- Należy pamiętać, że korzystanie z pickle i deserializacji obiektów nie jest w pełni bezpieczne! "Wczytując" z pliku obiekt nieznanego pochodzenia narażamy się na kłopoty – obiekt może działać jak mały wirus.

REGEX – WYRAŻENIA REGULARNE

Wstęp do wyrażeń regularnych

Mając do dyspozycji napisy typu:

- > 'imie: Jan, nazwisko: Kowalski, wiek: 33'
- > 'imie: Anna, nazwisko: Kowalska, wiek: 28'
- ▶ itd...,

napisz funkcję przyjmującą jako parametr jeden string napisany w dokładnie takim samym formacie jak podanym wyżej, a zwracającą nazwisko osoby z takowego stringa.

Wyrażenia regularne

- Wyrażenia regularne to wzorce opisujące łańcuchy symboli. Możemy np. stworzyć wyrażenie, które będzie pasowało do każdego adresu email, każdej daty, numer telefonu, karty kredytowej itd.
- W Pythonie do posługiwania się wyrażeniami regularnymi jest nam potrzebny moduł o nazwie re.
- Moduł ten pomoże nam wyszukiwać ciągi pasujące do wzorca w tekście albo sprawdzanie czy dany tekst dokładnie pasuje do danego wzorca.
- Python używa tzw. Perlowej składni wyrażeń regularnych, którą poznamy za chwilę.

Wyrażenia regularne - składnia

- Wyrażenia regularne składają się ze zwykłych znaków oraz znaków specjalnych.
- Najprostsze wyrażenia regularne składają się wyłącznie ze zwykłych znaków.
- Przykładem prostego wyrażenia regularnego jest np "Ala". To wyrażenie będzie znajdować w tekście wyłącznie wystąpienia wyrazu "Ala".
- Wszystkie alfanumeryczne znaki (litery alfabetu oraz cyfry) są zwykłymi znakami.
- W wyrażeniach regularnych specjalne znaczenie mają następujące znaki:
 - o kropka: .
 - nawiasy (okrągłe, kwadratowe, klamrowe): () [] { }
 - plus: +
 - o minus: -
 - o gwiazdka: *
 - znak zapytania: ?
 - o pipe:
 - o dolar: \$
 - daszek (kareta): ^

- Kropka w notacji wyrażeń regularnych oznacza dowolny znak z wyjątkiem znaku nowego wiersza.
 Np. do wyrażenia la pasuje Ola, Ala i Ela.
- Nawiasy kwadratowe oznaczają dopasowanie do dowolnego ze znaków w tych nawiasach np. do wyrażenia [OA]la pasuje Ola i Ala ale nie pasuje Ela.
- Znak zapytania oznacza zero lub jedno wystąpnie, np. wyrażenie Olk?a pasuje do Ola i Olka.
- Plus oznacza jedno lub więcej wystąpienie, np. wyrażenie a+le pasuje do ale, aaale, aaale.
- Gwiazdka oznacza zero, jedno lub wiele wystąpień, np. wyrażenie a*la pasuje do la, ala, aaaala.
- Nawiasy okrągłe pozwalają grupować znaki w wyrażeniu tak aby móc do nich zbiorczo stosować różne modyfikatory.
- Nawiasy klamrowe mówią o ilości powtórzeń np. (ala){1,3} oznacza ciąg ala występujący co najmniej jeden raz i maksymalnie 3 razy np. ala, alaala, alaalaala wszystkie pasują do tego wyrażenia.

Stwórz wyrażenie regularne, które będzie pasowało do napisów:

- wierszowanka, wierszoowanka, wierszooowanka, wierszooowanka
- koń, rum, tan, sin, żyć
- ANNA, PANNA, WANNA
- dwór, twór
- dwór, twór, wór
- wydra, wyydraa, wyyydraaaaaa
- wydra, wyydraa, wyyydraaaaaa, wdr, wydr, wdraaaa
- kura, kra -> na dwa sposoby
- do byle jakiego stringa, obojętnie jak długiego

- Jeśli treść podana w kwadratowych nawiasach zaczyna się od daszka to mamy do czynienia z negacją przedziału, to znaczy do wyrażenia pasuje każdy znak spoza listy np. do wyrażenia [^OA]la pasuje Ela i Bla ale nie pasuje Ola i Ala.
- Jeśli w nawiasie kwadratowym znajduje się znak '-' to oznacza on zakres np. [a-z] oznacza wszystkie małe litery alfabetu łacińskiego a [0-9] oznacza wszystkie cyfry.
- Pionowa kreska czyli pipe oznacza alternatywę np. wyrażenie ala|kota będzie pasowało do słowa ala lub do słowa kota.
- Daszek oznacza początek wiersza.
- Dolar oznacza koniec wiersza.
- Jeśli chcemy użyć jakiegoś znaku, który jest specjalny, ale tak aby był potraktowany jako zwykły (czyli dosłownie) to powinniśmy go poprzedzić backslashem \., *, itd.
- \d oznacza cyfrę i jest aliasem dla [0-9].
- \s oznacza dowolny biały znak
- \w oznacza słowo i jest aliasem dla [a-zA-Z0-9_]
- \D, \S, \W są negacjami \d, \s, \w pasują do wszystkiego do czego nie pasują ich odpowiedniki.

Stwórz wyrażenie regularne, które będzie pasowało do napisów/zdań:

- ciąg liczba parzysta nieparzysta parzysta nieparzysta, np. 4567, 2589
- Ala ma kota, Ola ma psa, Ela ma papugę
- dwa słowa pięcioliterowe
- nazwa dowolnej zmiennej bez cyfr
- Python jest super... -> tylko taki string, żaden inny
- adres email, np. konto123@gmail.com, jan.kowalski@poczta.pl
- numer telefonu w formacie "+48 654 321 123"

• Funkcja **search** przyjmuje dwa parametry. Pierwszym jest wyrażenie regularne, drugim tekst, w którym szukamy ciągu znaków pasującego do wyrażenia. Jeśli funkcja zwróci **None** to znaczy, że nie znaleziono żadnego pasującego ciągu znaków. Jeśli udało się znaleźć dopasowanie to zwrócony zostanie obiekt **Match**, który zawiera informację o tym jaki ciąg dopasował się do wyrażenia oraz jakie jest jego położenie w tekście.

```
In [16]: import re
In [17]: match = re.search(r".la", "My name is Ala")
In [18]: match
Out[18]: <_sre.SRE_Match object; span=(11, 14), match='Ala'>
In [19]: match.group()
Out[19]: 'Ala'
```


Funkcja **match** przyjmuje dokładnie takie same parametry jak **search**. Różnica polega na tym, że funkcja ta informuje czy początek tekstu pasuje do wyrażenia a nie tylko jego fragment.

```
[20]: import re
In [21]: match = re.match(r".la", "My name is Ala")
[n [22]: match
[n [23]: match.group()
AttributeError
                                          Traceback (most recent call last)
<ipython-input-23-bf08e9dfb841> in <module>
----> 1 match.group()
AttributeError: 'NoneType' object has no attribute 'group'
            [24]: match = re.match(r".la", "Ala ma kota"
            [25]: match
                 <_sre.SRE_Match object; span=(0, 3), match='Ala'>
```


• Funkcja **fullmatch** również przyjmuje dokładnie takie same parametry. Tym razem sprawdzane jest czy cały tekst pasuje do wyrażenia.

```
In [27]: match = re.fullmatch(r".la", "My name is Ala")
In [28]: match
In [29]: match = re.fullmatch(r"\w*\s\w{4} is .la", "My name is Ala")
In [30]: match
Out[30]: <_sre.SRE_Match object; span=(0, 14), match='My name is Ala'>
```


 Funkcja findall zwraca wszystkie wystąpienia wyrażenia regularnego w tekście. Zwracana jest lista wyników (obiektów typu Match)

```
In [31]: match = re.findall(r".la", "Ala ma kota, a Ola ma psa")
In [32]: match
Out[32]: ['Ala', 'Ola']
```

• Funkcja **finditer** działa podobnie do **findall** ale zamiast wrócić na koniec pełną listę wyników zwraca leniwy iterator który zwraca kolejne wyniki w miarę jak po nich przechodzimy.

 Funkcja split z modułu re działa podobnie do metody split dostarczanej przez klasę str. Różnica polega na tym, że możemy podać wyrażenie regularne, względem którego dzielimy.

```
In [48]: new_string = re.split(r".la", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
In [49]: new_string
Out[49]: ['Imiona ich to ', ', ', ' oraz ', '']
```

• Funkcja **sub** zamieni wszystkie ciągi opisane wyrażeniem regularnym na podany ciąg znaków a jej wariant **subn** zwróci również informację o tym ile zamian przeprowadzono.

```
In [50]: re.sub(r".la", "Kuba", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
Out[50]: 'Imiona ich to Kuba, Kuba oraz Kuba'
In [51]: re.subn(r".la", "Kuba", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
Out[51]: ('Imiona ich to Kuba, Kuba oraz Kuba', 3)
```

Wyrażenia regularne - tryby dopasowania

- Wszystkie wymienione funkcje przyjmują również opcjonalnie flagi, które decydują w
 jakim trybie następuje dopasowanie. Poniżej wymienimy najważniejsze z nich:
 - o **re.l** zaniedbuje wielkość znaków podczas dopasowania
 - o **re.A** dokonuje dopasowania wyrażeń **\w**, **\W**, **\b**, **\B**, **\d**, **\D**, **\s**, **\S** jedynie według znaków ASCII, w tym trybie słowo **wąż** nie będzie pasować do wyrażenia **\w**+.
 - re.L dokonuje dopasowania wyrażeń \w, \W, \b, \B według lokalnych ustawień językowych.
 - o **re.U** dokonuje dopasowania wyrażeń **\w**, **\W**, **\b**, **\B**, **\d**, **\D**, **\s**, **\S** według standardu Unicode. Uaktywania znaki spoza ASCII.
 - o **re.S** sprawia, że kropka dopasowuje się również do znaku końca linii.
 - re.M (multiline), sprawia że daszek pasuje do początku dowolnej linii w tekście a nie tylko początku całego tekstu natomiast dolar pasuje do końca dowolnej linii a nie jedynie końca całego tekstu.

Wyrażenia regularne - przykłady


```
In [1]: import re
In [2]: print(re.search(r'ala', 'ala ola ela'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='ala'>
In [3]: print(re.search(r'.la', 'ala ola ela'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='ala'>
In [4]: print(re.findall(r'.la', 'ala ola ela'))
['ala', 'ola', 'ela']
In [5]: print(re.findall(r'Ala', 'ala ola ela'))
In [6]: print(re.findall(r'Ala', 'ala ola ela', re.I))
['ala']
In [7]: print(re.match('\w+', 'wqż'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='wgż'>
In [8]: print(re.match('\w+', 'wgż', re.A))
<re.Match object; span=(0, 1), match='w'>
In [9]: print(re.fullmatch('\w+', 'wgż', re.A))
None
In [10]: print(re.fullmatch('\w+', 'wgż', re.U))
<re.Match object; span=(0, 3), match='wgż'>
```

```
In [1]: import re
In [2]: re.sub(r'\w{4}', 'psa', 'Ala ma kota')
Out[2]: 'Ala ma psa'
In [3]: re.subn(r'\w{4}', 'psa', 'Ala ma kota')
Out[3]: ('Ala ma psa', 1)
In [4]: it = re.finditer(r'.la', 'ola ala ela')
In [5]: for match in it:
   ...: print(match)
<re.Match object; span=(0, 3), match='ola'>
<re.Match object; span=(4, 7), match='ala'>
<re.Match object; span=(8, 11), match='ela'>
```

Wyrażenia regularne - przykłady

- Grupowanie pozwala na wydobywanie interesujących nas informacji z napisów.
- Grupujemy część stringa we wzorcu opakowując dany fragment w nawiasy.
- W przypadku uzyskania matcha, możemy się do zgrupowanych wyrazów odnieść poprzez match.group(numer).

```
[63]: match = re.match(r
[64]: if match is not None:
          imie1, imie2 = match.group(1), match.group(2)
      imie1
      'Ala'
      imie2
      '0la'
```

Wstęp do wyrażeń regularnych

Powrót do przeszłości...

Mając do dyspozycji napisy typu:

- 'imie: Jan, nazwisko: Kowalski, wiek: 33'
- 'imie: Anna, nazwisko: Kowalska, wiek: 28'
- ➤ itd...,

napisz funkcję przyjmującą jeden taki string jako parametr, a zwracającą nazwisko osoby z takowego stringa.

Wykorzystaj do tego funkcje search, match, fullmatch oraz findall.

Wyrażenia regularne - przykłady

- Istnieje pewne bardzo prosto brzmiące zadanie, które wyjątkowo trudno wykonać bez znajomości wyrażeń regularnych. Wyobraźmy sobie, że tekst zapisany camel casem (CzyliDokłanieTak) musimy przekształcić w listę, której każdy element jest oddzielnym słowem (['Czyli', 'Dokładnie', 'Tak']).
- Pierwszym skojarzeniem jest funkcja split z klasy str ale tam trzeba podać jeden stały ciąg, który rozdziela elementy. Dlatego to wyjście odpada.
- Wydaje się w takim razie, że użycie funkcji split z modułu re będzie tutaj idealne. Problem polega na napisaniu odpowiedniego wyrażenia regularnego.
- Naiwnie wydaje się, że tym wyrażeniem będzie: każda wielka litera czyli [A-Z] ale to jest błąd jeśli
 potraktujemy wielką literę jako coś co rozdziela wyrazy to zostanie ona z nich usunięta a tego nie chcemy.
- W takim razie powinniśmy dodać do wyrażenia grupę przechwytującą w przód (lookahead assertion): (?=[A-Z]).
- Użycie grupy przechwytującej sprawi, że również litera, po której rozdzielamy znajdzie się w wyniku, ponieważ w tej chwili rozdzielamy tak naprawdę po pustym stringu, przed którym stoi wielka litera.
- Właśnie dlatego w poprawionej wersji pierwszy element jest zawsze pustym stringiem.
- Łatwo zauważyć, że jeśli wejściowy string składa się z wyłącznie z wielkich liter, to zostaną one rozdzielone, jeśli chodzi nam żeby następujące po sobie wielkie litery były razem połączone to zadanie robi się jeszcze trudniejsze. Jego rozwiązanie można znaleźć <u>tutaj</u>.

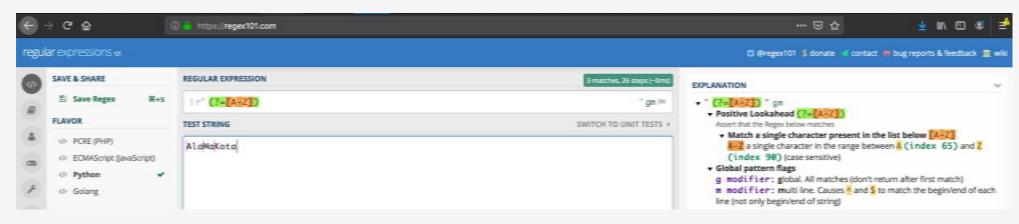
Wyrażenia regularne - przykłady


```
In [11]: print(re.split(r'[A-Z]', 'AlaMaKota'))
['', 'la', 'a', 'ota']

In [13]: print(re.split(r'(?=[A-Z])', 'AlaMaKota'))
['', 'Ala', 'Ma', 'Kota']

In [19]: print(re.split(r'(?=[A-Z])', 'UPPER'))
['', 'U', 'P', 'P', 'E', 'R']
```


Do testowania wyrażeń regularnych bardzo przydaje się strona <u>regex101.com</u>

Wyrażenia regularne - kiedy ich nie używać?

- Kiedy nauczysz posługiwać się młotkiem wszystko wygląda jak gwóźdź podobnie jest z nauką wyrażeń regularnych.
- Wyrażenia regularne to odrębna notacja, znacznie mniej czytelna niż pythonowy kod. Dlatego należy unikać stosowania bardzo złożonych wyrażeń regularnych ponieważ bardzo trudno się je debuguje.
- Być może kiedyś po kilku miesiącach wrócisz do własnego kodu i zobaczysz w nim wyrażenie regularne ale nie będziesz pamiętać co ono znaczy a jego analizowanie okaże się bardzo trudne.
- Wyrażenia regularne potrafią opisać tylko pewną klasę ciągów znaków, nie można ich stosować do złożonych gramatyk, takich jak XML. Jeśli chcesz zrozumieć dlaczego popatrz <u>tutaj</u>.